

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

حامد جعفری به عنوان مدیرعامل جدید بنیاد سینمایی فارابی انتخاب شد

۱۰ پیشنهاد به مستأجر جدید ساختمان ۳۰ تیر

مصطفی قاسمیان خبرنگار

دیروز بعد از حدود ۷ ماه از استقرار رئیس جدید سازمان سینمایی، وضعیت مدیریتی مهم‌ترین نهاد زیرمجموعه این سازمان یعنی بنیاد سینمایی فارابی روشن شد. مدیر جدید این بنیاد که به‌طور رسمی براساس نظر هیئت‌امانی فارابی و البته با نقش آفرینی ویژه رئیس سازمان سینمایی انتخاب شده، حامد جعفری تهیه‌کننده سینماست که برای اهالی سینما و خصوصاً پویانمایی، نامی آشنا به‌شمار می‌آید. جعفری متولد سال ۶۴، چهره‌ای باسابقه در تولید انیمیشن و مدیرعامل گروه «هنر پویا» است که در سال‌های اخیر با ساخت ۳ پویانمایی بلند سینمایی «شاهزاده‌روم»، «فیلشاه» و «بچه‌زنگ» شناخته می‌شود. این ۳ فیلم که جلملگی به تهیه‌کنندگی جعفری ساخته شده، در زمان رونمایی جشنواره‌ای و نمایش عمومی، اقتخارات متعددی کسب کردند و رکوردهای پرتعدادی را در گیشه شکستند. جالب‌است که رکورد پرتماشگرترین پویانمایی تاریخ سینمای ایران همچنان در اختیار «بچه‌زنگ» آخرین محصول این گروه است که در سال ۱۴۰۲ اکران شد. حامد جعفری که احتمالاً برای نخستین بار از میدان بخش خصوصی به میدان مدیریت دولتی می‌رود، بی‌تردید با چالش‌های بزرگی مواجه خواهد بود که متفاوت از روزهای مدیریت یک شرکت فیلمسازی است؛ مدیریت ده‌ها پروژه و برنامه هم‌زمان در یکی از بزرگ‌ترین، متمول‌ترین و اصطلاحاً ثوی چشم‌ترین زیرمجموعه‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. بر همین اساس در ادامه این گزارش، «فرهیختگان» ۱۰ توصیه و پیشنهاد برای حامد جعفری و مدیرانش دارد که شاید بتواند در این دوران پرچالش به یاری این مدیر جدید دولت بیاید.

ایده داشته باشید

اولین توصیه به حامد جعفری و سایر مدیران آینده فارابی، آن است که ایده مرکزی داشته باشند. در گذشته بسیار اتفاق افتاده که مدیرانی بدون ایده‌های محوری، به فارابی آمده‌اند و درحالی‌که نمی‌دانستند به دنبال چه چیزی می‌گردند و چه برنامه‌ای دارند، تنها روزمرگی کرده‌اند و با صرف هزینه‌های بالا، از تولید فیلم تا مدیریت جشنواره‌ها و معرفی فیلم به اسکار، گرفتار شتت فکری، محتوی و کاری شده‌اند. پس ایده‌های مشخصی داشته باشید و بدانید فعالیت‌ها را باید بر اساس چه شاخصه‌هایی تنظیم کنید.

اولویت‌بندی واقعی کنید

به‌طور معمول، «اولویت‌بندی» ایده‌ای خوب است برای شرایط کمبود منابع. این اولویت‌بندی اما باید واقعی باشد، دقیقاً در مقابل آنچه که کمتر از یک ماه پیش در بنیاد سینمایی فارابی رخ داد! روز ۲۶ اسفندماه ۱۴۰۳، روابط عمومی این بنیاد در کنار تقویم زمان‌بندی تولیدات سال آینده، اولویت‌های موضوعی بنیاد را برای تولید فیلم معرفی کرد و آنچه که بیش از اولویت‌ها به چشم آمد این بود که گویی بنیاد فارابی اولویتی ندارد! فهرست بلندبالایی شامل ۱۱ اولویت موضوعی کلی که اغلب مانند «مسائل روز و اجتماعی»، «سبک زندگی اسلامی – ایرانی» و «کودک و نوجوان» مسائلی بسیار کلی و بدون معیار مشخصند، یعنی بنیاد سینمایی فارابی در سال ۱۴۰۴ عملاً هیچ اولویت موضوعی ندارد و مدیران بنیاد هر آنچه را که صلاح بدانند، می‌توانند بسازند و بعد در حداقل یکی (و چه‌بسا بیش از یکی) از اولویت‌های موضوعی یادشده جا دهند. بنابراین در ابتدا اولویت‌های موضوعی را واقعی (بخوانید کم) کنید و سپس به آن پایبند بمانید.

حجم تولیدات را کاهش دهید

بسیار گفته شده یکی از ایرادات اصلی سیاست‌های بنیاد سینمایی فارابی طی سال‌های اخیر، افزایش بی‌رویه حجم تولید بوده درحالی‌که به‌طور معمول، مهارت‌های مدیریتی در برخی نهادهای دولتی (شاید از جمله همین بنیاد) توانایی مدیریت هم‌زمان چند پروژه سسگین و بزرگ را نداشته باشد و بارها آزمایش شده که این دست سیاست‌ها به کیفیت پایین چند عنوان از تولیدات می‌انجامد، چه اضرائی وجود دارد که حجم تولید تا اندازه‌ای بالا برود که فارابی برای یک دوره از جشنواره فیلم فجر، نزدیک به ۲۰ فیلم ارسال کند و در بخش مسابقه آن نزدیک به ۱۰ فیلم داشته باشد؟ به‌خصوص در شرایطی که در همین دوره اخیر جشنواره فیلم فجر، مشخص شد تعداد زیاد فیلم هیچ فایده‌ای جز پر کردن بیلان کاری مدیران ندارد؛ نه به کار جشنواره می‌آید و نه به کار فارابی. پس حجم تولیدات را کم کنید تا توانایی مدیریت پروژه‌ها را داشته باشید.

اقتباس کنید

می‌گویند اقتباس ادبی، به معنای تولید قصه‌ای است که یکبار از آزمون نظر مخاطب عام سربلند بیرون آمده و روشن است که راحت‌تر می‌توان به آن اعتماد کرد. سال‌هاست که سینمای صنعتی دنیا، اقتباس را اولویت قرار داده و نگارش فیلمنامه غیراقتباسی، در اولویت دوم است. البته باید دقت کرد که اقتباس ادبی زمانی جواب می‌دهد که براساس کتاب‌های پرفروش باشد نه از کتاب‌هایی که هر کسی ممکن است در فرایندی نامشخص به مدبری توصیه کرده باشد. پس بادقت اقتباس کنید و نتیجه مثبت آن را ببینید.

تماشاگر را هدف قرار دهید

محصول سینمایی را برای چه کسی می‌سازید؟ داوران جشنواره‌ها؟ منتقدان سینما؟ دانشجویان هنر؟ مدیران بالادستی؟ گروه‌های فشار؟ قطعاً نه. سینما بیش از هر چیز پدیده‌ای برای مخاطب است و اگر بنیاد فارابی، محصول گران‌قیمتی با عنوان فیلم سینمایی را که با هزینه ۱۰ تا ۱۰۰ میلیارد تومانی می‌سازد، برای کسی غیر از مخاطب عام بسازد، به بیراهه رفته. اگرچه لزوم توجه به ظرافت‌های هنری و زبان سینمایی، امری قابل انکار نیست، ولی بنیاد فارابی همه این موارد را باید به‌عنوان اهداف ثانویه مد نظر قرار دهد و هدف اولیه را «رضایت تماشاگر عام» بداند. پس تماشاگر عام را هدف قرار دهید.

مراقب فیلم‌های شخصی باشید

توصیه قبل، استثنائاتی دارد که باید به آن اشاره کرد. هنر سینما خصوصاً سینمای ایران، بارها با محصولاتی مورد توجه قرار گرفته که نه برای تماشاگر عام، بلکه برای گسترش زبان سینما یا یافتن راه‌های تازه‌ای برای قصه‌گویی ساخته شده بودند؛ آثاری که هیچ‌گاه پرتماشاگر نشدند و حتی برخی شکست خوردند. به‌طور کلی، نمی‌توان لزوم ساخت فیلم‌های هنری، تجربی یا شخصی را رد کرد، اما برای ساختن آن باید دقتی بیش از اندازه به خرج داد. منابع محدود دستگاهی مانند فارابی، برای آن نیست که تعداد زیادی فیلم شخصی ساخته شود و کارگردانان آن در نشست‌های خبری جشنواره‌ها، ژست باج ندادن به تماشاگر بگیرند. از مسیر ساختن این گونه فیلم‌ها، شاید بتوان هنرمدانی بزرگ، شاخص و بااستعداد را کشف کرد ولی اگر قرار باشد هر فیلمسازی با هر درجه از توانایی و مسابقه، به فارابی برود و ۳۰-۲۰ میلیارد بودجه بگیرد تا با حضور ۵-۴ ستاره گران‌قیمت سینما، فیلمی شخصی بسازد، فارابی

با کنارکشیدن حسن فتحی از «آازایل»، ساخت فصل دوم درهاله‌ای از ابهام قرارگرفت

بیاید ترسناک‌سازید!

ایمان عظیمی خبرنگار گروه فرهنگ

حسن فتحی سریال‌ساز پرسابقه‌ای است که در طول سال‌ها فعالیت خود در این عرصه توانسته به‌خوبی در میان مخاطبان مجموعه‌های تلویزیونی ایرانی شناخته شود. اما او پس از ساخت و عرضه فصل نخست سریال «شهرزاد» در شبکه نمایش خانگی دوران خوش خود را سپری کرد و کم‌کم وارد ایام پاییزی کارنامه هنری‌اش شد. درواقع «شهرزاد» به‌عنوان پرسروصداترین محصول شبکه نمایش خانگی به‌واسطه عملکرد مالی تیم تهیه‌اش وارد حواشی عجیب‌وغریبی شد و دامنه آن حتی کارگردان و عوامل جلوی دوربین، ازجمله حسن فتحی را بی‌نصبی نگذاشت. این کارگردان پس از فروکش کردن اتفاقاتی که حول سریال «شهرزاد» به‌وجود آمد، وظیفه ساخت درام عاشقانه-تاریخی «جیران» را برعهده گرفت ولی گویا قرار نبود که به این زودی‌ها حواشی دست از سر کارگردان «پهلوان نمی‌میرند» بردارند و اجازه فعالیت بدون دغدغه را به وی بدهند. مهرداد غفارزاده و عوامل سریال «آهوی من مارال» با طرح ادعای «کپی‌برداری» پس از انتشار چند قسمت، مانع از ادامه پخش سریال «جیران» شدند و این مجموعه توقیف شد! البته این اتفاق با دستور بازپرس شعبه ۹ دادسرای فرهنگ و رسانه مبنی بر رفع توقیف «جیران» ختم به خیر شد و دو هینت سه و پنج نفره متشکل از کارشناسان رسمی دادگستری رأی به ادامه پخش این مجموعه دادند و درنتیجه انتشار مجدد «جیران» پس از ۵۶ روز توقیف از تاریخ ۲۵ شهریور ۱۴۰۱ به جریان افتاد. فتحی به موازات پیش بردن پروژه سنگین خود در شبکه نمایش خانگی فیلم سینمایی «مست عشق» را هم آماده نمایش داشت، اما موانعی در این میسان پدید آمد که کار اکران این فیلم را هم به اما و اگر انداخت؛ ابتدا قرار بود که «مست عشق» به‌عنوان محصول مشترک ایران و ترکیه به‌صورت یک مینی‌سریال «هشت قسمتی» از طریق یکی از پلتفرم‌های داخلی در نوروز ۱۴۰۲ آماده نمایش شود، اما این ایده محقق نشد و مخاطبان به ناچار برای تماشای این اثر یک سال انتظار کشیدند. قرارداد همکاری میان طرف ایرانی و ترکیه‌ای برای ساخت اثری در باب «مولانا» در سال ۱۳۹۸ بسته شد و حتی عنوان شد قرار است بازیگر نقش شمس تبریزی ایرانی و ایفاکننده نقش مولانا ترکیه‌ای باشند که همین مسئله با اعتراض افکار عمومی روبه‌روشد؛ القصة کلاف سردرگم «مست عشق» با دخالت بنیاد سینمایی فارابی باز شد و فیلم با یک هفته تأخیر از پنجم اردیبهشت ۱۴۰۳ به روی پرده رفت.

می‌شود همان فارابی سابق. ساخت فیلم هنری و تجربی را ممنوع نکنید، ولی به‌شدت مراقب آن باشید.

وفاق را اشتباه معنا نکنید

در توضیح این توصیه، احتمالاً بهترین مثال، چهل‌وسومین دوره جشنواره فیلم فجر است؛ مصداق هر آن چیزی که نباید انجام شود! «وفاق» گفتمان مرکزی دولت چهاردهم، آن چیزی نیست که در جشنواره اخیر فجر دیدیم. اینکه بدون معیار، همه را بیاوریم و به‌صرف حضور همه، استانداردها را زیر پا بگذاریم، اتفاقاً عملی ضدوفاق است. وفاق زمانی معنا می‌یابد که معیارهای مشخص کیفی و احتمالاً مضمونی وجود داشته باشد و ذیل این معیارها، افراد خودی و ناخودی نشوند. وفاق کنید، ولی آن را اشتباه معنا نکنید.

ارزان بسازید

از عوارض بودجه‌های بی‌حساب دولتی و برخی نهادهای ثروتمند، ساخت محصولات گران است؛ چیزی که از فارابی تا صداوسیما، از اوج تا حوزه هنری و بنیاد روایت و همه ارگان‌های تازه‌تأسیس، کم ندیده‌ایم. این مورد البته بیشتر برای فیلم‌های بیگ‌پروداکشن جنگی و استراتژیک اتفاق می‌افتد، ولی به شکلی عجیب، گاه برای درام‌های اجتماعی روز هم رخ داده. جایی که در همین بنیاد فارابی، دستمزدهای کلانی به ستاره‌های سینما داده شد تا در آثاری مانند «کت‌چرمی» یا «بعد از رفتن»، فقط در چند سکانس حاضر شوند و هزینه تولید فیلم را بالا ببرند. فارابی و البته همه ارگان‌های دیگر، باید یاد بگیرند که ارزان بسازند. نباید منابع محدود دولتی را آن هم در شرایط تحریم و... سخاوتمندانه به پای ستاره‌هایی بریزید که اتفاقاً بفروش هم نرستند. نباید برای فیلم جنگی ۱۲۰ دقیقه‌ای، ۲۵۰ دقیقه فیلمبرداری کنید.

در اکران رها نکنید

فیلمسازی فقط فیلمسازی نیست!امعضل بزرگ بنیادفارابی در دوره‌قبل که فیلم‌های سینمایی استراتژیک را با هزینه‌های هنگفت می‌ساخت و در زمان اکران، آن‌ها را چون طفل سرراهی، رها می‌کرد تا زیر چرخ‌دنده‌های اکران کمندی‌های سخیف له‌شوند. حتی بهترین فیلم‌ها هم برای آن‌که خوب دیده‌شوند، نیازمند پخش خوب و قوی‌اند و این امر، کارزارهای تبلیغاتی قوی و دلسوزانه می‌خواهد. البته همه این موارد به‌معنای آن نیست که فغاری شرکت پخش دولتی تأسیس کند. با همین شرکت‌های موجود هم می‌شود فیلم‌ها را خوب اکران کرد و در حد شایستگی، اکران گرفت. پس محصول ۴۰-۳۰ میلیاردی‌تان را در اکران به حال خودش رها نکنید.

شفاف باشید

از جمله مشکلاتی که بنیاد فارابی در دولت سیزدهم داشت و در روزهای پایانی دولت سعی کرد جبران کند همین فرار از شفافیت بود. اگرچه شاید گفتن از فواید شفافیت اضافه باشد، ولی احتمالاً همچنان باید تأکید کرد که شفافیت، جلوی سوءاستفاده‌رامی‌گیرد، دقت مدیران دولتی را در تخصیص منابع بالا می‌برد و عدالت را می‌گستراند. پس در مراحل مختلف پروژه‌ها- از تصویب طرح اولیه گرفته تا اکران آنلاین- شفاف باشید و افکار عمومی را محرم بدانید.

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

روزگار

۱۲